

«Чогось так сумно...»
Карманський Петро Сильвестрович

* * *

Чогось так сумно... Повиті млою
Стоять в задумі стрункі тополі,
З вершин Бескиду пливе росою
Вівчарська пісня, — а тут, на долі,
Чогось так сумно —
Чогось так сумно... Посеред луку
Снуються мари, а в темнім борі
Пугач заводить тужливо: пугу!
Розлився сумерк, померкли зорі —
Чогось так сумно...
Чогось так сумно... З гробів несеться
Якесь таємне сумне квиління,
Співають півні і серце б'ється:
Скінчиться швидко моє терпіння?
Мені так сумно!..

Постійна адреса: http://ukrlit.org/karmanskyi_petro_sylvestrovych/chohos_tak_symno